

1. artykułem 73 ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r (Dz.U.Nr 84 , poz. 426) , który w ustępie 2 stanowi , iż "źródła dochodów jednostek samorządu terytorialnego w zakresie zadań publicznych są gwarantowane ustawowo " ;

2. utrzymaniem w /wym. ustawą artykułem 1 Konstytucji RP , z którego wypływa zasada pewności prawa.

Naruszenie powyższych zasad konstytucyjnych nastąpiło , ponieważ:

1. Nałożono na gminy nowe (art.4 i 45 ust.1 ustawy) , własne zadania publiczne bez ustawowego zagwarantowania środków finansowych na ich wykonanie. Ustawa określa - w postaci dotacji celowej - część źródeł finansowania nowych zadań w ustępach 2 i 3 artykułu 45. Ustęp 2 ustanawia pierwszy limit tych źródeł ("w granicach kwot określonych na ten cel w ustawie budżetowej") . Ustęp 3 stanowi delegację dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia , które określa zasady i tryb ustalania oraz przekazywania gminom z budżetu państwa dotacji , o których mowa w ust.2 .

Po pierwsze :delegowanie uprawnień do faktycznego ustalenia źródła sfinansowania nowego zadania własnego gmin Radzie Ministrów jest niezgodne z brzmieniem ust.2 art.73 ustawy konstytucyjnej.

Po drugie: wydanie w oparciu o powyższą delegację rozporządzenie Rady Ministrów:

a/ ustala wielkość dotacji celowych w sposób wyłączający niektóre gminy z możliwości ich otrzymania,

b/ postanawia, że -w zależności od "zasobności " gminy (wielkości jej dochodów podatkowych) - gmina musi ze swych dotychczasowych dochodów , przeznaczonych na realizację dotąd nałożonych zadań publicznych , pokryć znaczną część (o ile nie całość) wydatków na wypłatę dodatków mieszkaniowych (5 , 8 lub 10 % swych dochodów podatkowych).

Faktycznie więc rozporządzenie Rady Ministrów przenosi na gminy całość lub większą część obciążeń finansowych , związanych z realizacją nowego zadania , bez przyznania nowych źródeł finansowania na ten cel. Tymczasem z brzmienia ustępu 2 artykułu 73 ustawy konstytucyjnej wynika także - naszym zdaniem- zasada adekwatności źródeł dochodów do zakresu realizowanych zadań publicznych.

2. Nałożenie na gminy nowych zadań własnych bez wskazania źródeł ich sfinansowania nastąpiło z naruszeniem art.9 Europejskiej Karty Samorządu terytorialnego , podpisanej i ratyfikowanej przez Polskę w roku 1992 , zwłaszcza z ust.2 tego artykułu , który ustanawia zasadę adekwatności zasobów finansowych gmin do zakresu przydzielonych im przez ustawy zadań . Nieuwzględnienie zasady ustanowionej przez ratyfikowany przez Polskę akt prawa międzynarodowego stanowi naruszenie zasady pewności prawa , wypływającej z art.1 Konstytucji RP.

Ponadto naruszenie zasady pewności prawa nastąpiło poprzez nadanie gminom jako własnych , nowych zadań publicznych (art.4 i 45 ust.1 ustawy) , nieuwjętych , a nawet pozostających w sprzeczności z treścią art.7 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie terytorialnym , który w ust.1 p.7 wymienia "komunalne budownictwo mieszkaniowe" jako jedyne zadanie własne gminy z zakresu mieszkalnictwa.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Gminy i Miasta
w Węgrzcu

Ryszard Buczkowski

UCHWAŁA nr 4)VIII)95
RADY GMINY I MIASTA WĘGLINIEC
z dnia 27.01.1995

w sprawie: wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego

Na podstawie art.22 i 23 ustawy z dnia 29-04-1985 r o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U.Nr 109 z 1991 r , poz. 470) Rada Gminy i Miasta Węgliniec postanawia:

§ 1

Wystąpić do Trybunału Konstytucyjnego RP z wnioskiem o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją art.4 i art. 45 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz.U.Nr 105 z 1994r , poz. 509) .

§ 2

- 1.Powierzyć reprezentowanie Gminy i Miasta Węgliniec w tej sprawie Prezesowi Związku Miast Polskich , Wojciechowi Szczęsnemu Kaczmarkowi (Prezydentowi Miasta Poznania) i wskazanym przez niego pełnomocnikom prawnym.
- 2.Wystąpić do Prezesa Związku Miast Polskich o informowanie organów Gminy i Miasta Węgliniec o przebiegu postępowania.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy i Miasta Węgliniec.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń urzędu.

u z a s a d n i e n i e

W dniu 2 lipca 1994 r Sejm RP uchwalił ustawę o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych , zwaną dalej ustawą (Dz.U.Nr 105 z 11 października 1994 r , poz. 105). Podstawą do prac legislacyjnych był projekt rządowy ustawy , wniesiony jeszcze w roku 1993 (jako pilny).

W dalszym biegu procesu legislacyjnego Senat RP ustawę odrzucił , po czym Sejm przyjął ją wymaganą większością głosów . Prezydent RP nie uwzględnił wniosku Związku Miast Polskich o skorzystanie z prawa weta (w załączeniu) i podpisał ustawę w dniu 21 września 1994 r .

Przepisy art.4 i 45 ustawy nakładają na gminy nowe , obowiązkowe zadania własne w sposób niezgodny z :